

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2000/C 71/01	Wisselkoersen van de euro	1
2000/C 71/02	Overzicht van de in 1999 overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad door de Commissie ontvangen kennisgevingen	2
2000/C 71/03	Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 94/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende apparaten en beveiligingssystemen bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen ⁽¹⁾	3
2000/C 71/04	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 (voorheen artikelen 92 en 93) van het EG-Verdrag (Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)	6
2000/C 71/05	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 (voorheen artikelen 92 en 93) van het EG-Verdrag (Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt) ⁽¹⁾	7
2000/C 71/06	Steunmaatregelen van de staten — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken betreffende steunmaatregel C 48/99 (ex NN 129/98) — Spanje (Provincie Álava) — Fiscale steunmaatregel in de vorm van een belastingkrediet van 45 % ⁽¹⁾	8
2000/C 71/07	Mededeling van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van garanties	14

II Voorbereidende besluiten

.....

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

III *Bekendmakingen*

Commissie

2000/C 71/08

Lijst van de in 1999 verleende subsidies ingevolge de uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor het verkrijgen van subsidies voor initiatieven in de vervoerssector (*PB C 41 van 16 februari 1999*) 19

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾**10 maart 2000**

(2000/C 71/01)

1 euro	=	7,4489	Deense kroon
	=	333,7	Griekse drachme
	=	8,4415	Zweedse kroon
	=	0,6095	Pond sterling
	=	0,9613	US-dollar
	=	1,3981	Canadese dollar
	=	102,27	Japanse yen
	=	1,6078	Zwitserse frank
	=	8,0995	Noorse kroon
	=	70,89005	IJslandse kroon ⁽²⁾
	=	1,5658	Australische dollar
	=	1,9422	Nieuw-Zeelandse dollar
	=	6,12829	Zuid-Afrikaanse rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekursen.

⁽²⁾ Bron: Commissie.

Overzicht van de in 1999 overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad door de Commissie ontvangen kennisgevingen

(2000/C 71/02)

Tussen 1 januari 1999 en 31 december 1999 heeft de Commissie drie kennisgevingen van het in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen of nieuwe voedselingsrediënten overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 258/97 ontvangen.

	Aanvrager	Omschrijving van het voedingsmiddel of voedselingsrediënt	Medegedeelde wetenschappelijke informatie	Datum van kennisgeving	Afschrift aan de lidstaten
8	Hoechst Schering AgrEvo GmbH Industriepark Hoechst AgrEvo-Haus K 607 D-65926 Frankfurt am Main	Verwerkte olie uit genetisch gemodificeerd koolzaad, afkomstig van Falcon GS 40/90	BgVV ⁽¹⁾ Stellungnahme zur wesentlichen Gleichwertigkeit des aus der transgenen, Glufosinat-toleranten Rapssorte Falcon GS/40/90 gewonnenen raffinierten Speiseöls (Verklaring over de wezenlijke gelijkwaardigheid van geraffineerde spijsolie die is gewonnen uit de transgene glufosinaat-tolerante koolzaadvariëteit Falcon GS/40/90)	21 oktober 1999	8/9 november 1999
9	Hoechst Schering AgrEvo GmbH Industriepark Hoechst AgrEvo-Haus K 607 D-65926 Frankfurt am Main	Verwerkte olie uit genetisch gemodificeerd koolzaad, afkomstig van Liberator L 62	BgVV ⁽¹⁾ Stellungnahme zur wesentlichen Gleichwertigkeit des aus der transgenen, Glufosinat-toleranten Rapssorte Liberator pHoe6/AC gewonnenen raffinierten Speiseöls (Verklaring over de wezenlijke gelijkwaardigheid van geraffineerde spijsolie die is gewonnen uit de transgene glufosinaat-tolerante koolzaadvariëteit Liberator pHoe6/AC)	21 oktober 1999	8/9 november 1999
10	Plant Genetic Systems NV Jozef Plateastraat 22 B-9000 Gent	Verwerkte olie uit genetisch gemodificeerd koolzaad, afkomstig van: de mannelijk steriele MS8 (DBN 230-0028) koolzaadlijn en alle conventionele kruisingen; de vruchtbaarheidherstellende RF (DBN 212-0005) koolzaadlijn en alle conventionele kruisingen; de hybride combinatie MS8 × RF3	BgVV ⁽¹⁾ Stellungnahme zur wesentlichen Gleichwertigkeit des aus der transgenen, Glufosinat-toleranten Rapssorte MS8/RF3 gewonnenen raffinierten Speiseöls (Verklaring over de wezenlijke gelijkwaardigheid van geraffineerde spijsolie die is gewonnen uit de transgene glufosinaat-tolerante koolzaadvariëteit MS8/RF3)	21 oktober 1999	8/9 november 1999

⁽¹⁾ BgVV Bundesamt für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (D)
(Federaal bureau voor de bescherming van de gezondheid van de consument en voor de diergeneeskunde)

Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 94/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende apparaten en beveiligingsystemen bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen

(2000/C 71/03)

(Voor de EER relevante tekst)

(Bekendmaking van titels en referentienummers van geharmoniseerde normen in het kader van de richtlijn)

Europees normalisatie-instituut ⁽¹⁾	Referentienummer en titel van de norm	Referentiedocument	Referentienummer van de vervangen norm	Datum waarop het vermoeden van overeenstemming ten aanzien van de vervangen norm vervalt Noot 1
CEN	EN 1127-1:1997 Ontploffings-gevaarlijke atmosferen — Voorkoming van en bescherming tegen ontploffingen — Deel 1: basisbegrippen en methodologie		Geen	—
CENELEC	EN 50014:1997 Elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen — Algemene bepalingen Wijzigingsblad A2:1999 bij EN 50014:1997 Wijzigingsblad A1:1999 bij EN 50014:1997		Geen Noot 3 Noot 3	— — —
CENELEC	EN 50015:1998 Elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen — Olivulling o		Geen	—
CENELEC	EN 50017:1998 Elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen — Zandvulling q		Geen	—
CENELEC	EN 50021:1999 Elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen — Beschermingswijze n		Geen	—
CENELEC	EN 50054:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van brandbare gassen — Algemene eisen en beproevingsmethoden		Geen	—
CENELEC	EN 50055:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van brandbare gassen — Gebruikseigenschappen van materieel van groep I met een meetgebied van 5 % (v/v) methaan in lucht		Geen	—
CENELEC	EN 50056:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van brandbare gassen — Gebruikseigenschappen van materieel van groep I (mijn gas) met een meetgebied van 100 % (v/v) methaan in lucht		Geen	—
CENELEC	EN 50057:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van brandbare gassen — Gebruikseigenschappen van materieel van groep II met een meetgebied tot 100 % van de onderste ontstekingsgrens		Geen	—

Europees normalisatie-instituut ⁽¹⁾	Referentienummer en titel van de norm	Referentiedocument	Referentienummer van de vervangen norm	Datum waarop het vermoeden van overeenstemming ten aanzien van de vervangen norm vervalt Noot 1
CENELEC	EN 50058:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van brandbare gassen — Gebruikseigenschappen van materieel van groep II met een meetbereik tot 100 % (v/v) gas		Geen	—
CENELEC	EN 50104:1998 Elektrisch materieel voor de detectie en meting van zuurstof — Gebruikseigenschappen en beproevingsmethoden		Geen	—
CENELEC	EN 50241-1:1999 Specificatie voor apparatuur die gebruik maakt van een optische weg voor de detectie van brandbare of giftige gassen en dampen — Deel 1: Algemene eisen en beproevingsmethoden		Geen	—
CENELEC	EN 50241-2:1999 Specificatie voor apparatuur die gebruik maakt van een optische weg voor de detectie van brandbare of giftige gassen en dampen — Deel 2: Gebruikseisen voor de detectie van brandbare gassen		Geen	—
CENELEC	EN 50281-1-1:1998 Elektrische toestellen voor gebruik in de aanwezigheid van ontbrandbaar stof — Deel 1-1: Elektrische toestellen beschermd door omhulsels — Constructie en beproeving		Geen	—
CENELEC	EN 50281-1-2:1998 Elektrische toestellen voor gebruik in de aanwezigheid van ontbrandbaar stof — Deel 1-2: Elektrische toestellen beschermd door omhulsels — Selectie, opstelling en onderhoud En correctieblad december 1999 van EN 50821-1-2:1998		Geen	—
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Elektrische toestellen voor gebruik in de aanwezigheid van ontbrandbaar stof — Deel 2-1: Beproevingmethoden — Methoden voor de bepaling van de minimumontvlammingsstemperatuur van stof		Geen	—
CENELEC	EN 50284:1999 Bijzondere eisen voor de bouw en de beproeving van en het aanbrengen van aanduidingen op elektrisch materieel van uitrustingsgroep II, categorie 1 G		Geen	—

⁽¹⁾ OEN: Europees Normalisatie-instituut
 CEN: De Stassartstraat 36, B-1050 Brussel, tel. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.
 CENELEC: De Stassartstraat 35, B-1050 Brussel, tel. (32-2) 519 67 71, fax (32-2) 519 69 19.
 ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, tel. (33) 492 94 42 12, fax (33) 493 65 47 16.

Noot 1: In het algemeen is de datum waarop het vermoeden van overeenstemming ten aanzien van de vervangen norm verval, de door de Europese normalisatie-instituten vastgestelde datum van intrekking, maar gebruikers van de norm worden erop gewezen dat dit in bepaalde uitzonderlijke gevallen anders kan zijn.

Noot 3: In het geval van wijzigingsbladen is de norm waarnaar verwezen wordt EN CCCC:YY, de voorafgaande wijzigingsbladen, indien die er zijn, en het nieuw genoemde wijzigingsblad. De vervangen norm (kolom 4) bestaat daarom uit EN CCCC:YY en de voorafgaande wijzigingsbladen, indien die er zijn, maar zonder het nieuw genoemde wijzigingsblad. Op genoemde datum eindigt het vermoeden van overeenstemming met de essentiële eisen van de richtlijn van de vervangen norm.

Voorbeeld: Voor EN 50014:1997 geldt het volgende:

CENELEC	EN 50014:1997 Elektrisch materieel voor plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen — Algemene eisen (De norm waarnaar verwezen wordt is EN 50014:1997)	Geen (Er is geen vervangen norm)	—
	Wijzigingsblad A1:1999 bij EN 50014:1997 (De norm waarnaar verwezen wordt is EN 50014:1997 + A1:1999 bij EN 50014:1997)	Noot 3 (De vervangen norm is EN 50014:1997)	—
	Wijzigingsblad A2:1999 bij EN 50014:1997 (De norm waarnaar verwezen wordt is EN 50014:1997 + A1:1999 bij EN 50014:1997 + A2:1999 bij EN 50014:1997)	Noot 3 (De vervangen norm is EN 50014:1997 + A1:1999 bij EN 50014:1997)	—

WAARSCHUWING:

- Iedere informatie betreffende de beschikbaarheid van de normen kan verkregen worden ofwel bij de Europese normalisatie-instellingen ofwel bij de nationale normalisatie-instellingen waarvan de lijst een bijlage is bij de Richtlijn 98/34/EG van de Raad ⁽¹⁾ gewijzigd door Richtlijn 98/48/EG ⁽²⁾.
- De publicatie van de referenties in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* houdt niet in dat de normen beschikbaar zijn in alle talen van de Gemeenschap.
- De Commissie zal er zorg voor dragen dat de huidige lijst regelmatig wordt bijgewerkt.
- Deze lijst vervangt de vorige lijsten die in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerd werden.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.7.1998.

⁽²⁾ PB L 217 van 5.8.1998.

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 (voorheen artikelen 92 en 93) van het EG-Verdrag

(Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)

(2000/C 71/04)

Datum waarop het besluit is genomen: 18.1.2000

Lidstaat: België

Nummer van de steunmaatregel: N 770/99

Benaming: Vergoedingen aan door de dioxinecrisis getroffen landbouwbedrijven

Doelstelling: De steunregeling heeft tot doel de door de landbouwers geleden economische schade te vergoeden om het voortbestaan van hun bedrijven te waarborgen

Rechtsgrond:

- Arrêté ministériel relatif aux modalités d'octroi d'indemnités en exécution de la loi du 3 décembre 1999 relative à des mesures d'aide en faveur d'entreprises agricoles touchées par la crise de la dioxine
- Ministerieel besluit betreffende de nadere regels voor de toekenning van vergoedingen in uitvoering van de wet van 3 december 1999 betreffende steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis

Begrotingsmiddelen: 5,3 miljard BEF (± 131 miljoen EUR)

Steunintensiteit of steunbedrag: Maximaal 100 %

Looptijd: Onbepaald

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 18.1.2000

Lidstaat: Finland

Nummer van de steunmaatregel: N 741/99

Benaming: Tijdelijke agromonetaire steun — Regeling voor vezelvlas

Doelstelling: Compensatie van de inkomensverliezen die producenten lijden doordat voor bepaalde bedragen aan rechtstreekse steun die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden toegekend, lagere omrekeningskoersen worden toegepast

Rechtsgrond: Ministerieel besluit, Verordening (EG) nr. 2800/98 van de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 2808/98, (EG) nr. 2813/98 en (EG) nr. 2200/1999 van de Commissie

Begrotingsmiddelen:

- 1999: 10 000 EUR
- 2000: 3 333 EUR
- 2001: 1 667 EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: In 1999: varieert volgens de individuele bedragen die in het kader van de regeling voor vezelvlas worden betaald

Looptijd: Drie jaar

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 18.1.2000

Lidstaat: Frankrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 592/99

Benaming: Steun voor maalderijen

Doelstelling: Sluiting van productiecapaciteit om een overvoerde markt te saneren

Begrotingsmiddelen: 40 miljoen FRF (6 097 960 EUR), waarvan 32 464 560 FRF (4 949 190 EUR) voor exportmaalderijen en 7 353 440 FRF (1 121 024 EUR) voor maalderijen voor de binnenlandse markt

Steunintensiteit of steunbedrag: ± 20 %

Looptijd: Eenmalig

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 18.1.2000

Lidstaat: Nederland

Nummer van de steunmaatregel: N 545/99

Benaming: Fonds Kleine Toepassingen Gewasbeschermingsmiddelen

Doelstelling: Het fonds heeft tot doel bij te dragen tot de beschikbaarheid van gewasbeschermingsmiddelen in situaties waarin de kosten die zijn gemoeid met het verkrijgen van de wettelijke toelating voor deze middelen, in geen verhouding staan tot de mogelijkheden om die investering terug te verdienen

Rechtsgrond:

- Bijdrage van het Ministerie van Landbouw: Landbouw-begroting

- Bijdrage van het Productschap Tuinbouw in 1999:
 - Verordening PVS Vakheffing Bloemkwekerijproducten 1976
 - Verordening PVS Vakheffing Bloembollen Leverbaar 1980
 - Verordening PVS Vakheffing Bloembollen Plantgoed 1980
 - Verordening PVS Vakheffing Boomkwekerijproducten 1976
 - Verordening PT Bijzondere heffing 1998
- Bijdrage van het Productschap Tuinbouw in 2000:
 - Verordening PT heffing teelt groenten en fruit 1999
 - Verordening PT Vakheffing Bloemkwekerijproducten 1997
 - Verordening PT Vakheffing Bloembollen Leverbaar 1997
 - Verordening PT Vakheffing Bloembollen Plantgoed 1997
- Verordening PT Vakheffing Boomkwekerijproducten 1999
- Bijdrage van het Hoofdproductschap Akkerbouwproducten:
 - Heffingsverordening HPA fonds teeltaangelegenheden 1997
 - Verordening HPA fonds teeltaangelegenheden

Begrotingsmiddelen: 400 000 NLG (200 000 van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij; 100 000 NLG van het Productschap Tuinbouw; 100 000 NLG van het Hoofdproductschap Akkerbouwproducten)

Steunintensiteit of steunbedrag: Varieert

Looptijd: Twee jaar (1999 en 2000)

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 (voorheen artikelen 92 en 93) van het EG-Verdrag

(Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)

(2000/C 71/05)

(Voor de EER relevante tekst)

Datum waarop het besluit is genomen: 28.7.1999

Lidstaat: Spanje (Andalusië)

Nummer van de steunmaatregel: N 341/99

Benaming: Steun voor de gasdistributie in de steden van Andalusië via leidingen vanuit vloeibaarpetroleumgasfabrieken

Doelstelling: Gasdistributie via leidingen in de steden waar de distributie van aardgas nog niet mogelijk is

Rechtsgrond: Convenio específico de colaboración entre la Consejería de Trabajo e Industria y Repsol Butano SA

Begrotingsmiddelen: 1 211 miljoen ESP (7,27 miljoen EUR) voor de periode 1999-2003

Steunintensiteit of steunbedrag: 12,4 %

Looptijd: 1999-2003

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 22.12.1999

Lidstaat: Nederland

Nummer van de steunmaatregel: N 617/98

Benaming: Subsidie voor Container-Terminal Lage Weide, Utrecht

Doelstelling: Het vergemakkelijken van de bouw van een binnenvaartcontainerterminal om in het vrachtvervoer een verschuiving van de weg naar de binnenvaart te bewerkstelligen

Rechtsgrond:

— Begroting van het Ministerie van Transport en Openbare Werken

— Begrotingen van de stad en de provincie Utrecht

Begrotingsmiddelen: 3,95 miljoen NLG (1,79 miljoen EUR)

Steunintensiteit of steunbedrag: 26,33 % van de kosten van de bouw van de infrastructuur en de aankoop van de overslaginstallatie

De tekst van de beschikking in de authentieke ta(a)l(en), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken betreffende steunmaatregel C 48/99 (ex NN 129/98) — Spanje (Provincie Álava) — Fiscale steunmaatregel in de vorm van een belastingkrediet van 45 %

(2000/C 71/06)

(Voor de EER relevante tekst)

De Commissie heeft Spanje bij schrijven van 17 augustus 1999, die na deze samenvatting in de authentieke taal is weergegeven, in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de bovengenoemde steunmaatregel.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen maken door deze binnen een maand vanaf de datum van deze bekendmaking te zenden aan:

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Concurrentie
 Directoraat Overheidssteun
 Wetstraat 200
 B-1049 Brussel
 Fax (32-2) 296 98 15.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Spanje worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING VAN DE BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**1. BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL****Lidstaat:** Spanje**Regio:** Provincie Álava**Steunmaatregelnummer:** C 48/99**Titel:** Fiscale steunmaatregel in de vorm van een belastingkrediet van 45 %**Doelstelling:** Regionale ontwikkeling**Begunstigden:** Ondernemingen die meer dan 2,5 miljard ESP (15 025 303 EUR) investeren**Rechtsgrond:**

1. Norma Foral n° 22/1994 de 20 de diciembre de 1994 (disposición adicional sexta), Norma Foral n° 33/1995 de 20 de diciembre de 1995 (disposición adicional quinta), Norma Foral n° 24/1996 de 5 de julio de 1996 (disposición derogatoria, punto 2.11), Norma Foral n° 31/1996 de 18 de diciembre de 1996 (disposición adicional séptima)
2. Norma Foral n° 33/1997 de 19 de diciembre de 1997 (disposición adicional undécima)

3. Norma Foral n° 36/1998 de 17 de diciembre de 1998 (disposición adicional séptima)

Begrotingsmiddelen: Onbekend**Steunintensiteit of steun bedrag:** 45 % van het geïnvesteerde bedrag**Vorm van de steun:** Belastingkrediet**Looptijd:**

1. van 1.1.1995 tot 31.12.1997
2. van 1.1. tot 31.12.1998
3. van 1.1. tot 31.12.1999

2. BEOORDELING VAN DE STEUN**2.1. Staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag**

Het belastingkrediet in kwestie voldoet aan de vier in artikel 87 van het EG-Verdrag vervatte criteria. Het is met name in die zin specifiek dat bepaalde bedrijven erdoor worden begunstigd, omdat het alleen wordt verleend aan ondernemingen die meer dan 2,5 miljard ESP (15 025 303 EUR) investeren. Alle andere bedrijven waarvan de investeringen niet meer dan 2,5 miljard ESP bedragen zijn van de steun uitgesloten.

2.2. Het niet aanmelden bij de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag

Aangezien de maatregel in kwestie niet onder de *de minimis*-regel valt, is de vereiste inzake voorafgaande aanmelding overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag hierop van toepassing. De Spaanse autoriteiten hebben echter niet aan deze eis voldaan. Derhalve kan de steun als onwettig worden beschouwd.

2.3. Beoordeling van de verenigbaarheid van het belastingkrediet van 45 %

2.3.1. Repercussies in de verschillende sectoren

Omdat voor het belastingkrediet geen sectorale beperkingen gelden, kan het worden toegekend aan bedrijven waarvoor communautaire sectorale regels van kracht zijn, zoals die inzake de productie, verwerking en het op de markt brengen van de landbouwproducten die in bijlage I bij het Verdrag worden opgesomd, visserij, steenkoolindustrie, staalindustrie, vervoer, scheepsbouw, synthetische vezels en de automobiellindustrie. Wanneer het begunstigde bedrijf dus tot één van deze sectoren behoort, bestaat het risico dat de belastingverlichting niet verenigbaar is met de hierboven bedoelde sectorale regelingen. Hierdoor ontstaan twijfels over de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt.

2.3.2. Ondernemingen in moeilijkheden

Aangezien bij de toekenning van het belastingvoordeel geen rekening wordt gehouden met de economische en financiële positie van het gesteunde bedrijf, is het zeer wel mogelijk dat dit een „onderneming in moeilijkheden” is in de zin van de kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 368 van 23.12.1994). De in punt 3.2.3 van de kaderregeling bestelde voorwaarden zijn niet van toepassing op de toekenning van het belastingvoordeel in kwestie. Indien deze voorwaarden niet in acht worden genomen, is het mogelijk dat de steun niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt wanneer deze aan ondernemingen in moeilijkheden wordt verleend.

2.3.3. Regels inzake regionale steun

Ten aanzien van de vraag of de investeringssteun in de provincie Álava in aanmerking komt voor vrijstelling uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag wijst de Commissie erop dat gedurende de periode 1995-1999 achtereenvolgens twee verschillende regionale-steunkaarten werden gebruikt. In de eerste plaats was dat de kaart die in 1988 door de Commissie werd goedgekeurd bij besluit 88/C 351/04. Deze kaart omvatte een zone die in aanmerking kwam voor steun van maximaal 30 % NSE en een zone waarvoor een maximale steun van 20 % NSE gold, terwijl het overige gebied niet voor steun in aanmerking kwam. In tweede instantie is bij besluit van 26 juli 1995 betreffende wijziging van de kaart regionale-steunkaart van Spanje de hierboven bedoelde kaart gewijzigd, waardoor de gehele provincie Álava voortaan werd beschouwd als een regio die in aanmerking kwam voor steun mits daarbij, indien het grote ondernemingen betrof, het plafond van 25 % NSE niet werd overschreden. Aangezien echter het plafond voor belastingkrediet op 45 % is vastgesteld, kan het gebeuren dat de hierboven bedoelde maxima worden overschreden.

Bovendien stemmen de voor steun in aanmerking komende kosten niet overeen met de standaardgrondslag voor regionale investeringssteun, en wel om twee redenen: ten eerste zijn vervangingsinvesteringen niet uitgesloten en ten tweede bestaat er sinds 1 januari 1998 onzekerheid over de vraag welke investeringsuitgaven (zowel investeringen in het investeringsprogramma zelf als in de voorbereidingsfase) voor het belastingkrediet in aanmerking komen, aangezien er geen precieze definitie is gegeven. Er zij op gewezen dat, voor zover gepaalde investeringsuitgaven die voor het belastingkrediet in aanmerking komen, niet onder de standaardgrondslag zouden vallen, de dienovereenkomstige steun niet als investeringssteun zou gelden. In zo'n geval kan niet worden uitgesloten dat de steun bestemd is om de lopende uitgaven van het begunstigde bedrijf te verminderen. Deze steun zou aldus gelden als exploitatiesteun, waarop echter de in punt 6 van de Mededeling van de Commissie⁽¹⁾, genoemde voorwaarden noch de in de punten 4.15 tot en met 4.17 van genoemde regionale richtsnoeren van toepassing zijn. Daarnaast is het belastingkrediet in kwestie evenmin onderworpen aan andere in de regionale richtsnoeren vastgelegde voorwaarden.

In het licht van de regels inzake regionale steunmaatregelen zijn er derhalve twijfels over de verenigbaarheid van het belastingvoordeel in kwestie.

2.3.4. Grote projecten

Voor de periode vanaf 1 september 1998 kan niet worden uitgesloten dat op de investering ten behoeve waarvan de steun wordt verleend, de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten (PB/C 107/05) van toepassing is. Op de belastingmaatregel in kwestie is de aanmeldingsvereiste niet van toepassing wanneer het om grote projecten gaat; evenmin geldt hiervoor een eventuele vermindering van de steunintensiteit die uit de beoordeling door de Commissie zou kunnen resulteren. Daarom zijn er twijfels betreffende de verenigbaarheid van de belastingverlichting waar het grote projecten betreft.

2.3.5. Conclusie

Kortom: er bestaat twijfel over de verenigbaarheid van het belastingvoordeel in kwestie met de gemeenschappelijke markt overeenkomstig de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c). Hetzelfde geldt voor de overige afwijkingen uit hoofde van artikel 87, leden 2 en 3. Deze steun kan namelijk niet worden beschouwd als steunmaatregelen van sociale aard in de zin van artikel 87, lid 2, onder a), is niet bestemd voor het herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b) en valt niet binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 2, onder c). Hij heeft niet tot doel de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder b). Tenslotte wordt met de steun evenmin beoogd de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen in de zin van artikel 87, lid 3, onder d).

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het EEG-Verdrag op regionale steunmaatregelen (PB C 212 van 12.8.1988).

Daarom moet ten aanzien van belastingverlichting in de vorm van een belastingkrediet van 45 % de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag worden ingeleid.

Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad kan alle onrechtmatige steun van de begunstigde worden teruggevorderd.

BRIEF

«PROCEDIMIENTO

Gracias a la información transmitida por las autoridades españolas en el marco del procedimiento incoado con respecto a las ayudas destinadas a financiar las inversiones de la empresa Daewoo Electronics Manufacturing España SA (ayuda C 76/97, ex NN 115/97), la Comisión tuvo conocimiento de la existencia de ayudas fiscales a la inversión en el Territorio Histórico de Álava en forma de un crédito fiscal del 45 %, al menos desde 1995.

Según la información en poder de la Comisión, las ayudas fiscales en cuestión entraron en vigor el 1 de enero de 1995, en virtud de la disposición adicional sexta de la Norma Foral nº 22/1994 de 20 de diciembre de 1994 ⁽²⁾, con una duración de un año. Posteriormente, estas medidas se prorrogaron en virtud de la disposición adicional quinta de la norma Foral nº 33/1995 de 20 de diciembre de 1995 ⁽³⁾ hasta finales de 1996, y en virtud de la disposición adicional séptima de la Norma Foral nº 31/1996 de 18 de diciembre de 1996 ⁽⁴⁾, hasta finales de 1997. Por otra parte, se modificaron en virtud del punto 2.11 de la disposición derogatoria de la Norma Foral nº 24/1996 de 5 de julio de 1996 sobre el impuesto sobre sociedades ⁽⁵⁾. Por la disposición adicional undécima de la Norma Foral nº 33/1997 de 19 de diciembre de 1997 ⁽⁶⁾, las autoridades provinciales crearon nuevas ayudas exclusivamente para el año 1998 similares, en gran parte, a las ayudas fiscales anteriores. Por la disposición adicional séptima de la Norma Foral nº 36/1998 de 17 de diciembre de 1998 ⁽⁷⁾, las autoridades provinciales crearon otras ayudas exclusivamente para el año 1999 similares también, en gran parte, a las ayudas fiscales del año anterior.

Ayudas fiscales en vigor del 1 de enero al 31 de diciembre de 1995

El texto de la citada disposición adicional sexta de la Norma Foral nº 22/1994 de 20 de diciembre es el siguiente:

⁽²⁾ Norma Foral nº 22/1994 de 20 de diciembre de 1994 (disposición adicional sexta).

⁽³⁾ Norma Foral nº 33/1995 de 20 de diciembre de 1995 (disposición adicional quinta).

⁽⁴⁾ Norma Foral nº 31/1996 de 18 de diciembre de 1996 (disposición adicional séptima).

⁽⁵⁾ Norma Foral nº 24/1996 de 5 de julio de 1996 (disposición derogatoria nº 2.11).

⁽⁶⁾ Norma Foral nº 33/1997 de 19 de diciembre de 1997 (disposición adicional undécima).

⁽⁷⁾ Norma Foral nº 36/1998 de 17 de diciembre de 1998 (disposición adicional séptima).

“Sexta. Las inversiones en activos fijos materiales nuevos, efectuadas entre el 1 de enero de 1995 y el 31 de diciembre de 1995, que excedan de 2 500 millones de pesetas según acuerdo de la Diputación Foral de Álava, gozarán de crédito fiscal del 45 % del importe de la inversión que determine la Diputación Foral de Álava, aplicable a la cuota a pagar del impuesto personal.

La deducción no aplicada, por insuficiencia de cuota, podrá aplicarse dentro de los nueve años siguientes a aquel en que se haya dictado el acuerdo de la Diputación Foral de Álava.

Este acuerdo de la Diputación Foral de Álava fijará los plazos y limitaciones que, en cada caso, resulten de aplicación.

Los beneficios reconocidos al amparo de la presente disposición serán incompatibles con cualesquiera otros beneficios tributarios existentes en razón de las mismas inversiones.

Igualmente la Diputación Foral de Álava determinará la duración del proceso de inversión que podrá acoger a inversiones realizadas en la fase de preparación del proyecto origen de las inversiones.”

Ayudas fiscales en vigor del 1 de enero de 1996 al 31 de diciembre de 1997

Durante este período, la modificación introducida en el texto mencionado consistió en suprimir la referencia a los nueve años del segundo párrafo. De esta manera, la deducción no aplicada, debido al importe final insuficiente de impuesto que debe pagarse, puede aplicarse sin límite de tiempo.

Ayudas fiscales en vigor del 1 de enero al 31 de diciembre de 1998

El texto de la citada disposición adicional undécima de la Norma Foral nº 33/1997 de 19 de diciembre de 1997 es el siguiente:

“1. Con efectos exclusivos para 1998, los procesos de inversión iniciados a partir del 1 de enero de 1998, que excedan de 2 500 millones de pesetas, gozarán de crédito fiscal del 45 % del importe de la inversión. Este crédito fiscal se aplicará a la cuota a pagar del impuesto personal.

2. La deducción no aplicada, por insuficiencia de cuota, podrá aplicarse en los años siguientes.

3. Dentro del proceso de inversión, tienen cabida las inversiones que, realizadas en la fase de preparación del proyecto origen de las inversiones, tengan una relación necesaria y directa con el citado proceso.

4. La aplicación del crédito fiscal a que hace referencia esta disposición general, requerirá su comunicación por el contribuyente a la Diputación Foral de Álava, en el modelo que a tal efecto apruebe el Diputado Foral de Hacienda, Finanzas y Presupuestos.

5. Los beneficios reconocidos al amparo de la presente disposición serán incompatibles con cualesquiera otros beneficios tributarios existentes en razón de las mismas inversiones.”.

Ayudas fiscales en vigor del 1 de enero al 31 de diciembre de 1999

El texto de la citada disposición adicional undécima de la Norma Foral nº 33/1997 de 19 de diciembre de 1997 es el siguiente:

“1. Con efectos exclusivos para 1999, los procesos de inversión iniciados a partir del 1 de enero de 1999 que excedan de 2 500 millones de pesetas, gozarán de crédito fiscal del 45 % del importe de la inversión. Este crédito fiscal se aplicará a la cuota a pagar del impuesto personal.

2. A los efectos de computar la cifra de 2 500 millones a que se ha hecho referencia en el apartado anterior, no se tendrán en cuenta las subvenciones recibidas por el contribuyente.

3. En la base a tener en cuenta para aplicar el porcentaje del crédito fiscal, no se computarán las subvenciones recibidas por el contribuyente.

4. La deducción no aplicada, por insuficiencia de cuota, podrá aplicarse en los años siguientes.

5. Dentro del proceso de inversión, tienen cabida las inversiones que, realizadas en la fase de preparación del proyecto origen de las inversiones, tengan una relación necesaria y directa con el citado proceso.

6. La aplicación del crédito fiscal a que hace referencia esta disposición general, requerirá su comunicación por el contribuyente a la Diputación Foral de Alava, en el modelo que a tal efecto apruebe el Diputado Foral de Hacienda, Finanzas y Presupuestos.

7. El crédito fiscal reconocido en la presente disposición, será incompatible con cualesquiera otros incentivos tributarios existentes por razón de las mismas inversiones.”.

Descripción detallada de las ayudas fiscales en cuestión

La Comisión constata que el objeto de las ayudas lo constituye la inversión en activos fijos materiales nuevos siempre que exceda los 2 500 millones de pesetas españolas y que se haya iniciado durante el período comprendido entre el 1 de enero de 1995 y el 31 de diciembre de 1997. En cambio, a partir de esta fecha y hasta finales de 1999, el objeto de las ayudas no lo constituye únicamente la inversión en activos fijos materiales nuevos sino cualquier inversión⁽⁸⁾ iniciada durante este período, incluidos los gastos de inversión efectuados en la fase de preparación del proyecto en el que se basan las inversiones. Además, la Comisión pone de relieve que, para el período comprendido entre el 1 de enero y el 31 de diciembre de 1999, las posibles subvenciones percibidas por el beneficiario no se tendrán en cuenta ni para establecer si la inversión

⁽⁸⁾ No se ha facilitado una definición precisa de lo que las autoridades españolas entienden por “inversión” para la aplicación de las ayudas fiscales en cuestión.

supera el límite máximo de 2 500 millones de pesetas españolas, ni para determinar la base imponible a la que se aplicará el crédito fiscal del 45 %.

Aunque el crédito fiscal mencionado sea incompatible con cualquier otra ventaja fiscal existente para las mismas inversiones, la Comisión observa que sería acumulable con otras ayudas en forma de subvenciones.

Valoración de las ayudas fiscales en cuestión

1. El carácter de ayuda estatal según el apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE

La Comisión recuerda que, para la aplicación de las normas comunitarias en materia de ayudas estatales, el carácter fiscal de las medidas en cuestión es indiferente puesto que el artículo 87 se aplica a las medidas de ayuda “bajo cualquier forma”. No obstante, la Comisión pone de relieve que para ser calificadas de ayuda, las medidas en cuestión deben satisfacer acumulativamente los cuatro criterios que define el artículo 87 y que se exponen a continuación.

En primer lugar, la Comisión señala que el crédito fiscal mencionado concede a sus beneficiarios una ventaja que asciende al 45 % del importe de las inversiones y que reduce las cargas que normalmente gravan su presupuesto, por medio de una reducción parcial del importe del impuesto que debe pagarse.

En segundo lugar, la Comisión estima que el crédito fiscal mencionado implica una pérdida de ingresos fiscales y equivale, por tanto, al consumo de recursos públicos en forma de gastos fiscales.

En tercer lugar, la Comisión considera que el crédito fiscal mencionado afecta a la competencia y a los intercambios comerciales entre Estados miembros. En efecto, habida cuenta de que los beneficiarios ejercen actividades económicas que pueden ser objeto de intercambios comerciales entre los Estados miembros, la ayuda refuerza la posición de las empresas beneficiarias con relación a otras empresas competidoras en el comercio intracomunitario, por lo que influye en el mismo. Además, las empresas beneficiarias ven mejorada su rentabilidad por el aumento de su resultado neto (beneficios después de impuestos). De esta manera, están en condiciones de competir con las empresas no beneficiarias del crédito fiscal, o bien porque no invirtieron, o bien porque sus inversiones no alcanzaron el límite máximo de 2 500 millones de pesetas españolas.

Por último, la Comisión opina que el crédito fiscal mencionado es específico o selectivo en el sentido de que favorece a algunas empresas. En efecto, sólo las empresas que realizan inversiones que superan el límite máximo de 2 500 millones de pesetas españolas (15 025 303 ecus) pueden beneficiarse del crédito fiscal en cuestión. Todas las demás empresas, incluso cuando inviertan pero sin superar el citado umbral de 2 500 millones de pesetas españolas, quedan excluidas del beneficio de las ayudas.

Por otra parte, la Comisión considera que este carácter de ventaja selectiva se debe también a un poder discrecional de la Administración fiscal. En este caso concreto, la Comisión constata que la Diputación Foral de Álava, al menos durante el período comprendido entre el 1 de enero de 1995 y el 31 de diciembre de 1997, disponía de un poder discrecional para determinar qué inversiones, de un importe superior a 2 500 millones de pesetas españolas, podían beneficiarse del crédito fiscal, para decidir a qué parte de las inversiones podía aplicarse la reducción del 45 % y para fijar los plazos y los límites máximos aplicables a cada caso.

En conclusión, la Comisión considera que el tipo impositivo inferior mencionado es una ayuda estatal según lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 87 y en el apartado 1 del artículo 61 del Acuerdo EEE ya que se trata de una ayuda concedida por el Estado con recursos de Estado que favorece a algunas empresas, falsea la competencia y afecta a los intercambios comerciales entre los Estados miembros.

2. Incumplimiento de la obligación de notificación del apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE

Teniendo en cuenta que las autoridades españolas no se comprometieron a conceder las ayudas respetando las condiciones⁽⁹⁾ para las ayudas *de minimis*, la Comisión considera que estas ayudas no pueden considerarse como ayudas sujetas a la norma *de minimis*.

La Comisión considera que las ayudas estatales que no se rigen por la norma *de minimis* están sujetas a la obligación de notificación previa establecida en el apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE y en el apartado 3 del artículo 62 del Acuerdo EEE. Sin embargo, las autoridades españolas no han respetado esta obligación, razón por la que la Comisión opina que estas ayudas pueden considerarse ilegales. La Comisión lamenta a este respecto el incumplimiento de las autoridades españolas de su obligación de notificación previa de las ayudas en cuestión.

3. Evaluación de la compatibilidad del crédito fiscal del 45 %

La Comisión constata que el crédito fiscal mencionado es una ayuda supeditada a la realización de una inversión⁽¹⁰⁾. Además, la Comisión recuerda que en el Anexo I de las Directrices de las ayudas con finalidad regional (DO C 74 de 10.3.1998, p. 9) precisa que "las ayudas fiscales pueden considerarse ayudas a la inversión cuando ésta constituye su base imponible. Además, cualquier ayuda fiscal puede entrar en esta categoría si su importe alcanza un límite expresado en porcentaje de la inversión". Ahora bien, en el caso que nos ocupa, el crédito fiscal cumplía estas condiciones ya que, por una parte, tiene como base imponible o los activos fijos nuevos o la inversión, y, por otra, el crédito paga hasta el 45 % de la inversión. Por esta razón, la Comisión considera que dicho crédito fiscal tiene carácter de ayuda a la inversión. Procede, por tanto, examinar las distintas normas comunitarias en materia de ayudas a la inversión. Al carecer, no obstante, de una definición precisa de los términos "inversión" e "inversiones en la fase de preparación" contenidos en las disposiciones que crearon las ayudas

fiscales en cuestión a partir del 1 de enero de 1998, la Comisión no descarta, por el momento, que una parte de los gastos de inversión que pueden acogerse al crédito fiscal no entren en la definición comunitaria de inversión inicial⁽¹¹⁾. En estos casos, las ayudas no podrían considerarse como ayudas a la inversión sino como ayudas con otra finalidad: asesoramiento, funcionamiento, etc.

Repercusiones sectoriales

El crédito fiscal en cuestión, que no está sujeto a limitaciones sectoriales, puede ser concedido a empresas sujetas a las normas especiales comunitarias relativas a determinados sectores como las actividades de producción, transformación y comercialización de los productos agrarios del anexo I del Tratado, la pesca, la industria del carbón, la siderurgia, el transporte, la construcción naval, las fibras sintéticas y la industria automovilística. La Comisión considera, pues, que las ayudas fiscales en forma de crédito fiscal del 45 % pueden no respetar dichas normas sectoriales. En esas condiciones, la Comisión tiene sus dudas sobre la compatibilidad de dichas ayudas cuando el beneficiario pertenezca a un sector sujeto a las normas especiales comunitarias.

Empresas en crisis

Considerando que la concesión de las ayudas fiscales en cuestión no tiene en cuenta la situación económica y financiera de las empresas beneficiarias, la Comisión estima que no puede descartarse que el beneficiario sea una empresa en crisis con arreglo a las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis (DO C 368 de 23.12.1994). Ahora bien, la concesión de las ayudas fiscales en cuestión no está sujeta a las condiciones establecidas, en concreto, en el punto 3.2.3 de dichas Directrices. Si no se respetan dichas condiciones, estas ayudas plantean dudas en cuanto a su compatibilidad con el mercado común cuando van destinadas a empresas en crisis.

Normas regionales

Por lo que se refiere a la aplicación de la excepción a la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE a las ayudas a la inversión en el Territorio Histórico de Álava, la Comisión recuerda que, durante el período 1995-1999, estuvieron vigentes sucesivamente dos mapas de ayudas regionales. Primero, el mapa adoptado en 1988 por la Decisión 88/C 351/04 de la Comisión. Este mapa preveía que las ayudas a la inversión para el desarrollo se considerarían compatibles con el mercado común con arreglo a la excepción a la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE siempre que no sobrepasaran el límite máximo del 30 % del equivalente en subvención neta (ESN) en el caso de las grandes empresas de la zona industrial del Valle del Nervión y del 20 % del ESN en el caso de las grandes empresas de las zonas pirenaicas. En cambio, las ayudas a la inversión en el resto del Territorio Histórico no podían considerarse compatibles con el mercado común con arreglo a la excepción a la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE.

⁽⁹⁾ Véase el apartado 3.2 de las Directrices comunitarias de ayudas a las pequeñas y medianas empresas (PYME) (DO C 213 de 19.8.1992) y la Comunicación de la Comisión relativa a las ayudas *de minimis* (DO C 68 de 6.3.1996).

⁽¹⁰⁾ Véase el anexo de la Comunicación de la Comisión de 1979 (DO C 31 de 3.2.1979).

⁽¹¹⁾ Véase el apartado 18 del anexo de la Comunicación de la Comisión de 1979 (DO C 31 de 3.2.1979) o el apartado 4.4 de las Directrices de las ayudas estatales con finalidad regional (DO C 74 de 10.3.1998, p. 9).

En segundo lugar, la Comisión recuerda que mediante su Decisión de 26 de julio de 1995, relativa a la modificación del mapa de las ayudas regionales en España, revisó el mapa mencionado considerando, en lo sucesivo, que el conjunto del Territorio Histórico de Álava era una región donde las ayudas a la inversión en favor del desarrollo regional podían considerarse compatibles con el mercado común en virtud de la excepción a la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE siempre que no sobrepasaran el límite máximo del 25 % del ESN en el caso de las grandes empresas.

Además, la Comisión recuerda también que, en el caso de las pequeñas y medianas empresas (PYME) ⁽¹²⁾, la intensidad de la ayuda a la inversión, según las Directrices comunitarias de ayudas a las PYME ⁽¹³⁾, puede sobrepasar en 10 puntos de porcentaje el límite máximo regional aplicable a las grandes empresas, siempre que el total no exceda el 30 % del ESN.

Por otra parte, la Comisión pone de relieve que estos límites máximos se aplican solamente a algunos costes subvencionables contenidos en la base imponible tipo, indicada en la letra c) del punto 5 del anexo a la Resolución del Consejo de 20 de octubre de 1971 ⁽¹⁴⁾, en el punto 18 del anexo a la Comunicación de la Comisión de 1979 ⁽¹⁵⁾ o en el punto 4.4 de las Directrices de las ayudas estatales con finalidad regional (DO C 74 de 10.3.1998, p. 9) y siempre que satisfagan la definición comunitaria de inversión inicial mencionada que excluye, en concreto, las inversiones de sustitución. Por último, la Comisión destaca que, para las ayudas instituidas para el período comprendido entre el 1 de enero y el 31 de diciembre de 1999, son de aplicación las Directrices regionales citadas. Por lo tanto, las ayudas a la inversión que no sobrepasen estos límites máximos también estarán sujetas a algunas condiciones establecidas por dichas Directrices regionales, por ejemplo: aportación mínima del beneficiario del 25 % de la inversión (punto 4.2), presentación de la solicitud de ayuda antes del inicio de la ejecución de los proyectos de inversión (punto 4.2), mantenimiento de la inversión durante un período mínimo de cinco años (punto 4.10), subordinación de las ayudas para inversiones inmateriales a las condiciones del punto 4.6, observancia de los límites de ayuda respectivos en caso de acumulación (puntos 4.18 a 4.21).

Sin embargo, la Comisión observa, en primer lugar, que las ayudas fiscales en forma de crédito fiscal del 45 % no se han limitado (durante el período que termina en la fecha de su citada Decisión de 26 de julio de 1995) a la zona industrial del Valle del Nervión y a las zonas pirenaicas (que eran las únicas zonas que podían solicitarlas según el mapa de ayudas regionales vigente en aquel momento) y no se limitan al 30, al 25 o al 20 % del ESN, dependiendo de las zonas y períodos, en el caso de las grandes empresas, ni al 30 % del ESN en el caso de las PYME en zonas elegibles. Fuera de estas zonas, estas ayudas no se limitan al 15 % del equivalente en subvención bruta (ESB) en el caso de las empresas pequeñas y al 7,5 % del ESB en el caso de empresas medianas. Por consiguiente, la

Comisión constata que los costes subvencionables no se ajustan a los de la base imponible tipo mencionada ya que, por una parte, no están excluidas las inversiones de sustitución y, por otra, no está claro, a partir del 1 de enero de 1998, qué gastos de inversión (tanto los del programa de inversión en sí como los de la fase de preparación) pueden acogerse al crédito fiscal. Efectivamente, falta una definición precisa. A este respecto, la Comisión pone de relieve que dado que algunos gastos de inversiones que pueden acogerse al crédito fiscal en cuestión no se ajustan a la base imponible tipo, las ayudas correspondientes no tendrían carácter de ayudas a la inversión. En estas condiciones, la Comisión considera que se puede descartar que estas ayudas estén destinadas a financiar otras actividades, como el asesoramiento, o a reducir los gastos corrientes de las empresas beneficiarias, con lo que tendrían carácter de ayudas de funcionamiento. Ahora bien, estas ayudas de funcionamiento no están sujetas ni a las condiciones establecidas en el punto 6 de la Comunicación de la Comisión ⁽¹⁶⁾ ni a los puntos 4.15 al 4.17 de las Directrices regionales. Por último, la Comisión observa que las ayudas fiscales en cuestión tampoco están sujetas a las demás condiciones citadas en el apartado anterior, establecidas por las Directrices regionales. En cuanto a otras posibles ayudas, por ejemplo para asesoramiento, la Comisión no está en condiciones de apreciarlas dado que carece de información más precisa.

Por consiguiente, la Comisión opina que la compatibilidad de las ayudas fiscales en cuestión suscita dudas a la luz de las normas en materia de ayudas estatales con finalidad regional.

Por lo que se refiere al período a partir del 1 de septiembre de 1998, la Comisión considera, además, que no se descarta que la inversión objeto de la ayuda esté contemplada en las Directrices multisectoriales sobre ayudas regionales a grandes proyectos de inversión (DO C 107 de 7.4.1998, p. 7). En efecto, en todos los proyectos de inversión cuyo importe supere los 50 millones de ecus (15 millones en el caso del sector textil o de la confección), en los que la intensidad supere el 50 % del límite máximo regional, y la ayuda por puesto de trabajo sobrepase los 40 000 ecus/empleo (30 000 ecus/empleo en el caso de la industria textil o de la confección) o en los proyectos de inversión en los que la ayuda total supere los 50 millones de ecus, se exige una notificación individual en virtud del apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE para que la Comisión pueda determinar cuál es la intensidad máxima de la ayuda compatible con el mercado común. Ahora bien, las ayudas fiscales en cuestión no están supeditadas ni a la notificación en el caso de los denominados grandes proyectos, ni a la posible reducción de la intensidad de ayuda que se derivaría de la valoración de la Comisión. En estas condiciones, la Comisión insiste en que tiene dudas en cuanto a la compatibilidad de estas ayudas fiscales en el caso de los grandes proyectos.

En resumen, la Comisión duda de la compatibilidad de las ayudas fiscales en cuestión con el mercado común con arreglo a la excepción a la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE que se refiere a "las ayudas destinadas a facilitar el desarrollo [...] de determinadas regiones económicas [...]". Lo mismo sucede en cuanto a las demás excepciones a los apartados 2 y 3 del artículo 87 del Tratado CE. En efecto, estas ayudas no pueden considerarse como ayudas de carácter social según lo dispuesto en la letra a) del apartado 2 del artículo 87,

⁽¹²⁾ En el sentido de las Directrices comunitarias de ayudas a las PYME (DO C 213 de 19.8.1992) o de la Recomendación de la Comisión de 3 de abril de 1996 relativa a la definición de las pequeñas y medianas empresas (DO C 213 de 23.7.1996, p. 4).

⁽¹³⁾ Directrices comunitarias de ayudas a las PYME (DO C 213 de 19.8.1992) o Directrices comunitarias de ayudas a las PYME (DO C 213 de 23.7.1996).

⁽¹⁴⁾ (DO C 111 de 4.11.1971).

⁽¹⁵⁾ (DO C 31 de 3.2.1979).

⁽¹⁶⁾ Comunicación de la Comisión sobre el método de aplicación de las letras a) y c) del apartado 3 del artículo 87 a las ayudas regionales (DO C 212 de 12.8.1988).

no están destinadas a reparar los perjuicios causados por desastres naturales o por otros acontecimientos de carácter excepcional según lo dispuesto en la letra b) del apartado 2 del artículo 87 y no están sujetas a las disposiciones de la letra c) del apartado 2 del artículo 87 acerca de "las ayudas destinadas a facilitar el desarrollo de determinadas actividades [...]". Además, no tienen por objeto promover la realización de un proyecto importante de interés europeo común o poner remedio a una grave perturbación en la economía de un Estado miembro según lo dispuesto en la letra b) del apartado 3 del artículo 87. Por último, no están destinadas a promover la cultura ni la conservación del patrimonio según lo dispuesto en la letra d) del apartado 3 del artículo 87.

Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión insta a las autoridades españolas, en el marco del procedimiento del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE, a que presente sus observaciones y facilite toda la información pertinente para la evaluación de las ayudas fiscales en forma de crédito fiscal del 45 % al Territorio Histórico de Álava en un plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente carta. En este caso, la información pertinente se refiere especialmente a las posibles ayudas fiscales en forma de crédito fiscal a las inversiones vigentes durante todos o algunos de los años del período 1986-1994, copias de las decisiones de concesión de la ayuda para el período 1995-1997 y copias, en

modelo oficial, de las comunicaciones de los interesados a la Diputación Foral para el período 1998-1999, en las que figuren, como mínimo, la naturaleza de los costes de inversión que pueden acogerse a las ayudas, el importe del crédito fiscal de cada beneficiario, las ayudas pagadas a cada beneficiario y el saldo de las que quedan por pagar, la posible situación de crisis de la empresa de los beneficiarios sujeta a las citadas Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis, los detalles en caso de acumulación (importe, costes elegibles, regímenes de ayudas aplicados, si procede, etc.), la definición precisa y detallada de los términos "inversión" e "inversiones en la fase de preparación" contenidos en las disposiciones por las que se crearon las ayudas fiscales en cuestión a partir del 1 de enero de 1998. Por último, la Comisión insta a las autoridades españolas a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta a los beneficiarios potenciales de la ayuda.

Conviene precisar que la presente Decisión sólo afecta a las medidas fiscales que son examinadas explícitamente, y no se pronuncia sobre las otras medidas contenidas en el régimen fiscal específico del Territorio Histórico de Álava. La Comisión se reserva la posibilidad de examinar, sea en cuanto régimen general, como en su posible aplicación a una empresa específica, aquellas medidas que pudieran constituir ayudas.»

Mededeling van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van garanties

(2000/C 71/07)

1. INLEIDING

- 1.1. In deze mededeling wordt de aanpak van de Commissie beschreven ten aanzien van staatssteun die in de vorm van garanties wordt verleend. Garanties houden meestal verband met een lening of met een andere financiële verbintenis die door een kredietnemer ten aanzien van een kredietgever moet worden aangegaan. Deze mededeling bestrijkt echter alle garantievormen, ongeacht de rechtsgrond ervan en de door de garantie gedekte transactie. Het kan om individuele garanties gaan of om maatregelen in het kader van een garantieregeling. Indien er sprake is van steun, komt deze meestal de kredietnemer ten goede. In sommige gevallen kan er echter ook steun aan de kredietgever zijn.
- 1.2. Deze mededeling is van toepassing onverminderd artikel 295 en laat dus de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten onverlet. De Commissie is neutraal ten aanzien van openbare of particuliere eigendom. Deze mededeling is niet van toepassing op exportkredietgaranties.
- 1.3. In 1989 heeft de Commissie aan de lidstaten twee brieven inzake staatsgaranties gericht. In de eerste brief⁽¹⁾ wees zij er op dat zij ervan uitgaat dat alle garanties die door een staat worden verleend, onder de toepassing van artikel 87, lid 1, vallen. Volgens deze brief moet derhalve elk voornemen om dergelijke garan-

ties te verlenen of te wijzigen tijdig bij de Commissie worden aangemeld om deze in staat te stellen haar opmerkingen te maken. In de tweede⁽²⁾ maakte zij duidelijk dat zij voornemens was een onderzoek in te stellen naar de invoering van staatsgarantieregelingen en dat in het kader van een goedgekeurde regeling verleende individuele garanties geen aanmelding zouden behoeven. In 1993 keurde de Commissie een mededeling⁽³⁾ goed waarin eveneens de kwestie van de garanties werd behandeld.

- 1.4. De inmiddels opgedane ervaring houdt aanwijzingen in dat het beleid van de Commissie op dit gebied wellicht aan herziening toe is. De onderhavige mededeling vangt de twee brieven van de Commissie van 1989 en punt 38 van de Mededeling van de Commissie van 1993. Zij is erop gericht de lidstaten een gedetailleerde uitlegging te geven over de beginselen waarop de Commissie haar interpretatie van de artikelen 87 en 88 en de toepassing ervan op staatsgaranties zal baseren. Daarmee beoogt de Commissie haar beleid ter zake zo transparant mogelijk te maken, waarbij ervoor wordt zorg gedragen dat haar beslissingen voorspelbaar zijn en gelijke behandeling wordt gewaarborgd.

⁽²⁾ Brief SG(89) D/12772 van 12.10.1989 van de Commissie aan de lidstaten.

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag en van artikel 5 van Richtlijn 80/723/EEG op openbare bedrijven in de industriesector (PB C 307 van 13.11.1993, blz. 3).

⁽¹⁾ Brief SG(89) D/4328 van 5.4.1989 van de Commissie aan de lidstaten.

2. TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 87, LID 1

2.1. Steun aan de kredietnemer

2.1.1. Meestal is de begunstigde van de steun de kredietnemer. De staatsgarantie stelt de kredietnemer in staat voor een lening betere financiële voorwaarden te verkrijgen dan op de financiële markten normaal mogelijk is. Doorgaans kan de kredietnemer dank zij de staatsgarantie een lagere rentevoet verkrijgen en/of moet hij minder zekerheden verschaffen. In sommige gevallen zou de kredietnemer zonder staatsgarantie geen financiële instelling bereid vinden hem hoe dan ook een lening te verstrekken. Staatsgaranties kunnen dus nieuwe zakelijke activiteiten van de grond helpen en bepaalde ondernemingen in staat stellen middelen te verwerven om nieuwe activiteiten op te zetten of om gewoon hun bedrijf voort te zetten in plaats van „eronder door te gaan” of te worden geherstructureerd, hetgeen mededingingsdistorsies doet ontstaan. Staatsgaranties vallen derhalve in het algemeen onder de toepassing van artikel 87, lid 1, indien de handel tussen lidstaten daardoor ongunstig wordt beïnvloed en er geen marktpremie wordt betaald.

2.1.2. Het voordeel van een staatsgarantie is dat het er mee gepaard gaande risico, door de staat wordt gedragen. Het feit dat de staat dit risico draagt, zou normalerwijze met een passende premie vergoed moeten worden. Wanneer de staat van een dergelijke premie afziet, is er zowel een voordeel voor de onderneming als een derving van middelen door de staat. Zelfs indien de staat nimmer uit hoofde van de verleende garantie dient te betalen, kan er zich toch een steunmaatregel van de staat in de zin van artikel 87, lid 1, voordoen. De steun wordt verleend op het tijdstip waarop de garantie wordt toegekend, niet op dat waarop de garantie wordt ingeroepen of waarop betalingen uit hoofde van de garantievoorwaarden worden gedaan. Of een garantie al dan niet een steunmaatregel vormt, en zo ja, wat het bedrag van die staatssteun is, moet worden beoordeeld op het tijdstip waarop de garantie wordt verleend.

2.1.3. De Commissie beschouwt de gunstiger financieringsvoorwaarden die verkregen zijn door ondernemingen waarop wegens hun rechtsvorm geen faillissements- of andere insolventieprocedures van toepassing kunnen zijn, of welke rechtsvorm in een uitdrukkelijke staatsgarantie of in een dekking van de verliezen door de staat voorziet, als steun in garantievorm. Hetzelfde geldt voor de verwerving door een staat van een participatie in een onderneming indien daarbij onbeperkte aansprakelijkheid in plaats van de gebruikelijke beperkte aansprakelijkheid wordt aanvaard⁽⁴⁾.

2.1.4. Artikel 87, lid 1, heeft betrekking op steun die door een lidstaat of die met staatsmiddelen wordt verleend. Bijgevolg kunnen zowel rechtstreeks door de staat (d.w.z. door de centrale, regionale of lokale autoriteiten) verleende garanties als garanties die door ondernemingen waarover de overheid zeggenschap heeft, worden verleend, staatssteun vormen.

2.2. Steun aan de kredietgever

2.2.1. Hoewel de kredietnemer gewoonlijk de begunstigde van de steun is, kan niet worden uitgesloten dat de steun in bepaalde omstandigheden (ook) de kredietgever ten goede komt. In een dergelijk geval zal de Commissie de zaak ongetwijfeld dienovereenkomstig behandelen.

2.2.2. Met name wanneer een staatsgarantie bijvoorbeeld achteraf ter dekking van een reeds aangegane lening of andere financiële verbintenis wordt verleend, zonder dat de voorwaarden van die lening of financiële verbintenis worden aangepast, of wanneer een gegarandeerde lening wordt gebruikt om aan dezelfde kredietinstelling een andere, niet gegarandeerde lening terug te betalen, kan er eveneens van steun aan de kredietgever sprake zijn, in zoverre de voor de leningen gestelde zekerheid hoger wordt. Dergelijke steun kan de kredietgever bevoordelen en de mededinging verstoren en valt in het algemeen onder artikel 87, lid 1, indien daardoor de handel tussen lidstaten ongunstig wordt beïnvloed.

3. BEDRAG VAN DE STEUN

3.1. In het geval van een individuele staatsgarantie moet het steunelement aan de hand van de precieze voorwaarden van de garantie en de lening (of andere financiële verbintenis) worden beoordeeld. Relevante factoren zijn onder meer de looptijd en het bedrag van de garantie en de lening, het risico dat de kredietnemer in gebreke blijft, de door de kredietnemer voor de garantie betaalde prijs, de aard van de gestelde zekerheid, de wijze en het tijdstip waarop de staat kan worden aangesproken en de middelen (bij voorbeeld faillietverklaring) die door de staat kunnen worden aangewend om de bedragen terug te verkrijgen die de kredietnemer hem verschuldigd is wanneer op de garantie een beroep is gedaan.

3.2. Voor garanties ter dekking van leningen kan het constante subsidie-equivalent in een bepaald jaar

— op dezelfde wijze worden berekend als het subsidie-equivalent van een zachte lening, na aftrek van de betaalde premies, waarbij de rentesubsidie gelijk is aan het verschil tussen de marktrentevoet en de dank zij de staatsgarantie verkregen rentevoet,

— als het verschil tussen a) het gegarandeerde verschuldigde bedrag, vermenigvuldigd met de risicofactor (de waarschijnlijkheid dat de schuldenaar in gebreke blijft) en b) de eventueel betaalde premie worden beschouwd, volgens de formule: (gegarandeerd bedrag × risico) – premie, of,

— volgens een andere, objectief gerechtvaardigde en algemeen aanvaarde methode worden berekend.

De eerste methode is in beginsel de standaardberekenningsformule voor individuele garanties, de tweede die voor garantieregelingen.

⁽⁴⁾ Zie voetnoot 3, punten 38.1 en 38.2.

De risicofactor dient gebaseerd te zijn op ervaringen met de niet-terugbetaling van onder soortgelijke omstandigheden (sector, bedrijfsgrootte, niveau van de algemene economische activiteit) toegekende leningen. De jaarlijkse contante subsidie-equivalenten dienen aan de hand van het referentiepercentage naar hun actuele waarde te worden omgerekend en vervolgens te worden opgeteld om tot het totale contante subsidie-equivalent te komen.

Wanneer, op het tijdstip waarop de lening wordt toegekend, de waarschijnlijkheid dat de kredietnemer in gebreke zal blijven, groot is omdat hij bijvoorbeeld in financiële moeilijkheden verkeert, kan het subsidie-equivalent van de garantie zelfs even hoog zijn als het daadwerkelijk door die garantie gedekte bedrag.

- 3.3. Indien een financiële verbintenis volledig door een staatsgarantie wordt gedekt, wordt de kredietgever minder ertoe aangezet om het aan de leningoperatie verbonden risico naar behoren te onderzoeken, dat te dekken en tot een minimum te beperken en, in het bijzonder, om de kredietwaardigheid van de kredietnemer na te gaan. Die risicobeoordeling wordt mogelijk, bij gebrek aan middelen, niet altijd door de garant overgenomen. Dit ontbreken van een prikkel om het risico van niet-terugbetaling zo gering mogelijk te houden zal de kredietgevers wellicht ertoe aanzetten leningen toe te staan met een groter commercieel risico dan normaal en leidt mogelijk ertoe dat het aandeel van garanties met een groot risico in de portefeuille van de staat toeneemt.
- 3.4. De Commissie beschouwt een percentage van ten minste 20 % dat niet door een staatsgarantie behoort te worden gedekt, als een passende grens om de kredietgever tot een behoorlijke beoordeling van de kredietwaardigheid van de kredietnemer aan te sporen⁽⁵⁾ en om deze ertoe aan te zetten voor zijn leningen passende zekerheden te verlangen alsmede het aan de transactie verbonden risico tot een minimum te beperken⁽⁶⁾. Daarom zal de Commissie over het algemeen garanties die een financiële transactie geheel (of nagenoeg geheel) dekken, aan een kritisch onderzoek onderwerpen.
- 3.5. Bij staatsgarantieregelingen zijn de specifieke kenmerken van de individuele gevallen op het tijdstip waarop de regeling moet worden beoordeeld, wellicht niet bekend. In die omstandigheden moet het steunelement aan de hand van de bepalingen van de regeling betreffende onder meer het maximumbedrag en de looptijd van de leningen, het soort ondernemingen en het soort projecten dat in aanmerking komt, de van de kredietnemers verlangde zekerheden, de te betalen premie en de door hen verkregen rentevoeten, worden beoordeeld.
4. **OMSTANDIGHEDEN WELKE HET BESTAAN VAN STEUN UITSLUITEN**
- 4.1. Een individuele garantie of een garantieregeling waartoe een staat zich verbindt, vallen buiten de werkingssfeer van artikel 87, lid 1, wanneer het niet om steun gaat die bepaalde ondernemingen of de productie van bepaalde goederen begunstigt. In dergelijke gevallen is aanmelding door de lidstaat onnodig. Een garantie vormt evenmin staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1 wanneer de maatregel de handel tussen lidstaten niet ongunstig beïnvloedt.
- 4.2. De Commissie gaat ervan uit dat een individuele staatsgarantie geen steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, vormt indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
- a) de kredietnemer verkeert niet in financiële moeilijkheden;
 - b) de kredietnemer zou op de financiële markten in beginsel ook zonder enig staatsoptreden een lening tegen marktvoorwaarden kunnen verkrijgen;
 - c) de garantie heeft betrekking op een specifieke financiële transactie, geldt voor een vast maximumbedrag, dekt niet meer dan 80 % van de uitstaande lening of andere financiële verbintenis (uitgezonderd obligaties en soortgelijke instrumenten) en is beperkt in de tijd;
 - d) de kredietnemer betaalt voor de garantie de marktprijs (die onder meer afhangt van het bedrag en de looptijd van de garantie, de door de kredietnemer gestelde zekerheid, de financiële positie van de kredietnemer, de bedrijfstak en de vooruitzichten, de percentages van niet-terugbetaling en andere economische voorwaarden).
- 4.3. De Commissie gaat ervan uit dat een staatsgarantieregeling geen steunregeling in de zin van artikel 87, lid 1, vormt indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
- a) in het kader van de regeling kan aan kredietnemers die in financiële moeilijkheden verkeren, geen garantie worden verleend;
 - b) de kredietnemers zouden op de financiële markten in beginsel ook zonder enig staatsoptreden een lening tegen marktvoorwaarden kunnen verkrijgen;
 - c) de garanties hebben betrekking op een specifieke financiële transactie, gelden voor een vast maximumbedrag, dekken niet meer dan 80 % van elke uitstaande lening of andere financiële verbintenis (met uitzondering van obligaties en soortgelijke instrumenten) en zijn beperkt in de tijd;
 - d) de toepassingvoorwaarden van de regeling zijn gebaseerd op een realistische risicobeoordeling, zodat de door de begunstigde ondernemingen betaalde premies meebrengen dat de regeling naar alle waarschijnlijkheid zichzelf financiert;

⁽⁵⁾ Dit in de veronderstelling dat de onderneming de staat en de kredietinstelling hetzelfde zekerheidsniveau biedt.

⁽⁶⁾ Uit de antwoorden op de vragenlijst over staatsgaranties blijkt dat verscheidene lidstaten die regel reeds toepassen. Het gedekte percentage varieert van 20 % tot 100 %. Toch zijn er nog heel wat garanties die het volledige bedrag van de gewaarborgde financiële transactie dekken en zo de kredietinstelling van de noodzaak ontslaan om in haar eigen belang een behoorlijk onderzoek naar de kredietwaardigheid van de begunstigde in te stellen.

- e) de regeling bevat de criteria volgens welke de garanties voortaan worden toegekend, en voorziet in de algemene financiering van de regeling, welke minstens eenmaal per jaar opnieuw wordt bekeken;
- f) de premies dekken zowel de normaal met de toekenning van de garantie gepaard gaande risico's als de administratieve kosten van de regeling, met inbegrip van een normale opbrengst van het kapitaal indien de staat het beginkapitaal voor het opstarten van de regeling ter beschikking stelt.
- 4.4. Indien aan een van de in de punten 4.2 en 4.3 genoemde voorwaarden niet is voldaan, betekent dit niet dat een garantie of garantieregeling automatisch als staatssteun wordt beschouwd. Indien er enige twijfel bestaat of een voorgenomen garantie of regeling staatssteun vormt, dient deze te worden aangemeld.
- 4.5. Er kunnen omstandigheden zijn waarin het voornemen bestaat staatsgaranties te gebruiken om ondernemingen, en vooral kleine en middelgrote ondernemingen, in staat te stellen leningen te verkrijgen die de markt niet zou verstrekken. Het kan om beginnende, snel groeiende of kleine ondernemingen gaan, die om die redenen niet in staat zijn de vereiste zekerheid te verschaffen om een lening te dekken of een garantie te verkrijgen. Zij behoren mogelijk tot de categorie van „een zeer hoog risico” meebrengende ondernemingen (waarvan pas op lange termijn wordt verwacht dat zij rendabel worden en/of waarvoor de kans op mislukking zeer groot is). Dit kan bij voorbeeld het geval zijn voor projecten betreffende nieuwe, innoverende producten of processen. Naar het oordeel van de Commissie onttrekken over het algemeen dergelijke omstandigheden de staatsgaranties niet aan de werkingssfeer van artikel 87, lid 1. Staatsgaranties die in dergelijke omstandigheden worden verleend, dienen derhalve tijdig bij de Commissie te worden aangemeld, juist zoals bij in andere omstandigheden verleende staatsgaranties het geval is.
- 5. VERENIGBAARHEID VAN STAATSSTEUN IN DE VORM VAN GARANTIES MET DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT**
- 5.1. Staatsgaranties die binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 1, vallen, moeten door de Commissie worden onderzocht om na te gaan of zij al dan niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn. De begunstigde van de steun moet worden geïdentificeerd alvorens die verenigbaarheid van de steun kan worden beoordeeld. Zoals in punt 2 is uiteengezet, kan de steun aan hetzij de kredietnemer, hetzij de kredietgever, hetzij beiden ten goede komen.
- 5.2. In de meeste gevallen bevat de garantie steun aan de kredietnemer (punt 2.1). De verenigbaarheid van deze steun met de gemeenschappelijke markt zal door de Commissie volgens dezelfde regels worden onderzocht als die welke worden toegepast op in een andere vorm ingeklede steunmaatregelen. De concrete criteria voor de verenigbaarheidsstoets zijn door de Commissie in kaderregelingen en in richtsnoeren betreffende horizontale, regionale en sectorale steun toegelicht en uiteengezet ⁽⁷⁾. Bij het onderzoek zal met name rekening worden gehouden met de steunintensiteit, met de kenmerken van de begunstigten en met de nagestreefde doeleinden.
- 5.3. De Commissie zal garanties slechts aanvaarden voor zover de inschakeling ervan contractueel aan specifieke voorwaarden is gebonden die zover kunnen gaan als een verplichte faillietverklaring van de begunstigde onderneming, respectievelijk een gelijkaardige procedure. Die voorwaarden moeten worden overeengekomen bij het door de Commissie gevoerde inleidend onderzoek van de voorgestelde garantie in het kader van de normale procedures van artikel 88, lid 3, in de garantietoe-kenningsfase. Indien een lidstaat de garantie tegen andere voorwaarden wenst te mobiliseren dan die welke aanvankelijk in de toekenningfase waren overeengekomen, zal de Commissie de mobilisering van de garantie als een invoering van een nieuwe steunmaatregel beschouwen die op grond van artikel 88, lid 3, moet worden aangemeld.
- 5.4. Voor zover de garantie steun ten behoeve van de kredietgever bevat (punt 2.2), dient erop te worden gewezen dat dergelijke steun in beginsel exploitatiesteun kan vormen.
- 6. DE GEVOLGEN VAN DE INBREUK OP ARTIKEL 88, LID 3**
- 6.1. Wanneer de lidstaten de in artikel 88, lid 3, vervatte verplichtingen inzake voorafgaande aanmelding en opschorting van tenuitvoerlegging niet naleven, wordt het steunelement van de garantie overeenkomstig artikel 1, punt f), van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag als onrechtmatig aangemerkt ⁽⁸⁾. Met betrekking tot de gevolgen van de inbreuk op de derde volzin van het bepaalde in artikel 88, lid 3, dient tussen verschillende situaties een onderscheid te worden gemaakt. Hieronder wordt achtereenvolgens de positie onderzocht van de steunbegunstigde en van de kredietgevers die geen begunstigten zijn.
- 6.2. Bij een onrechtmatige steunverlening lopen in de eerste plaats de begunstigten van de in de garantie vervatte steun een risico. De Commissie kan overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EG) nr. 659/1999 voorlopige maatregelen nemen in afwachting van de uitkomst van het onderzoek naar de verenigbaarheid van de steun. Indien de Commissie na dit onderzoek tot de bevinding komt dat de steunmaatregel onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, moet de steun van de begunstigde overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 worden teruggevorderd zelfs wanneer dit het faillissement van de onderneming meebrengt.

⁽⁷⁾ Zie Mededingingsrecht in de Europese Gemeenschappen, volume IIA, Controle op steunmaatregelen van de staten, gepubliceerd door het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen. Bepaalde teksten zijn ook bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en zijn beschikbaar op Internet.

⁽⁸⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

- 6.3. Bovendien lopen de begunstigden van de steun eveneens een risico op nationaal niveau omdat de derde volzin van artikel 88, lid 3, rechtstreekse werking heeft. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft herhaaldelijk bevestigd dat de nationale rechterlijke instanties ertoe gehouden zijn de rechten van de betrokkenen, zoals concurrenten van bedrijven die onrechtmatige steun ontvangen, tegen inbreuken op het bepaalde in de derde volzin van artikel 88, lid 3, te beschermen. De nationale rechter is ertoe verplicht alle passende conclusies te trekken uit de onrechtmatige aard van staatssteunmaatregelen, die in strijd met de procedureregels van het Verdrag verleend zijn. Normalerweise moet de nationale rechter een verzoek om teruggave van onrechtmatig verleende steun toewijzen⁽⁹⁾.
- 6.4. Garanties verschillen in de tweede plaats van andere steunmaatregelen van de staten zoals subsidies of belastingvrijstellingen, voor zover de staat bij een garantie eveneens in een rechtsverhouding met de kredietgever komt te staan. Derhalve moet worden onderzocht of de onrechtmatige toekenning van staatssteun eveneens gevolgen voor derden sorteert. Bij staatsgaranties met betrekking tot leningen betreft dit voornamelijk de kredietverstrekking financiële instellingen. Bij garanties bij obligaties die met het oog op de financiering van ondernemingen zijn uitgegeven, betreft dit de financiële instellingen die bij de uitgifte van de obligaties betrokken zijn.
- 6.5. De vraag of de onrechtmatige aard van de steun gevolgen heeft voor de rechtsverhouding tussen de staat en derden, dient aan het nationale recht te worden getoetst. De nationale rechterlijke instanties kunnen ertoe verplicht zijn te onderzoeken of het nationale recht eraan in de weg staat dat garantiecontracten worden gehonoreerd. De Commissie is van oordeel dat zij bij die beoordeling rekening dienen te houden met inbreuken op het Gemeenschapsrecht. Om die reden kunnen kredietgevers er belang bij hebben om als standaardvoorzorgsmaatregel na te gaan of de communautaire voorschriften inzake steunmaatregelen van de staten zijn nageleefd wanneer garanties worden verstrekt. De lidstaat moet

een door de Commissie toegekend zaaknummer voor een individuele zaak of een regeling en uiteindelijk een niet-vertrouwelijke kopie van de beschikking van de Commissie kunnen verstrekken alsook de relevante verwijzing naar het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Harerzijds zal de Commissie haar best doen om op doorzichtige wijze informatie over door haar goedgekeurde zaken en regelingen beschikbaar te stellen.

7. DOOR DE LIDSTATEN AAN DE COMMISSIE VOOR TE LEGGEN VERSLAGEN

- 7.1. Aangezien zich nieuwe ontwikkelingen op de financiële markten kunnen voordoen en de waarde van staatsgaranties moeilijk te beoordelen is, is het voortdurende onderzoek overeenkomstig artikel 88, lid 1, van door de Commissie goedgekeurde garantieregelingen van bijzonder belang. Naast de gebruikelijke gegevens inzake kosten moeten de aan de Commissie voorgelegde jaarverslagen (voor individuele garanties en garantieregelingen) gegevens verstrekken over het totale bedrag van de uitstaande staatsgaranties, over het totale bedrag dat in het voorgaande jaar door de staat aan in gebreke blijvende schuldenaren (verminderd met eventueel teruggevoerde bedragen) is betaald en de premies die in dat jaar voor staatsgaranties zijn betaald. Deze gegevens zullen nuttig zijn om het percentage in gebreke blijvende kredietnemers te berekenen en om de toekomstige garanties en, zonodig, van het bedrag van de in de toekomst te betalen premie te herwaarderden.
- 7.2. De Commissie is voor herziening van haar aanvankelijke conclusies betreffende het bestaan of de omvang van de steun die in staatsgarantieregelingen vervat is, niet voornemens gebruik te maken van de gegevens die in de bovenbedoelde verslagen worden verstrekt en bij de vaststelling van een eerdere beschikking niet bekend of voorzienbaar waren. De Commissie kan dergelijke gegevens wel gebruiken om op grond van artikel 88, lid 1, een lidstaat dienstige maatregelen voor te stellen ten einde een bestaande staatsgarantieregeling te wijzigen.

⁽⁹⁾ Arrest van 11.7.1996 in zaak C-39/94, *Syndicat Français de l'Express International (SFEI) en andere/La Poste en andere*, Jurispr. 1996, blz. I-3547.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Lijst van de in 1999 verleende subsidies ingevolge de uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor het verkrijgen van subsidies voor initiatieven in de vervoerssector

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 41 van 16 februari 1999)

(2000/C 71/08)

De gegevens van iedere begunstigde zullen in onderstaande volgorde worden verstrekt:

- Naam van de begunstigde
- Geografische locatie van de begunstigde (stad en land van de maatschappelijke zetel of de hoofdzetel)
- Benaming van de gesubsidieerde actie
- Bedrag van de subsidie
- Financieringspercentage van de totale in aanmerking komende kosten
- Datum van ondertekening van de subsidieovereenkomst

Allgemeiner Deutscher Automobilclub e.V. (ADAC)
München, Deutschland

Video on young drivers and alcohol

147 500 EUR

50 %

15.12.1999

Central Statistics Office (CSO)

Cork, Ireland

Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Ireland

19 000 EUR

17 %

11.11.1999

Alpha Consulting

Paris, France

Etablissement et traitement de données socio-économiques pertinentes pour les registres des États membres

15 415 EUR

50 %

20.10.1999

Civil Aviation Authority (CAA)

Gatwick Airport South, United Kingdom

Human factors associated with changes in the organisation of airlines

93 000 EUR

50 %

29.12.1999

Association des constructeurs européens de motocycles (ACEM)

Bruxelles/Brussel, Belgique/België

In-depth investigation of motorcycle accidents — Phase 1999

191 885 EUR

50 %

30.9.1999

Department of the environment, transport and the Regions

London, United Kingdom

Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in the United Kingdom

89 224 EUR

50 %

15.10.1999

Bundesanstalt für Straßenwesen (BAST)

Bergisch Gladbach, Deutschland

Organisation and carrying out of a workshop on intelligent speed management

13 000 EUR

50 %

19.11.1999

Deutscher Verkehrssicherheitsrat (DVR)

Bonn, Deutschland

Proceedings of the European congress on road safety campaigns and confrontation in road safety work

16 290 EUR

50 %

18.10.1999

Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS)

Heerlen, Nederland

Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in the Netherlands

29 000 EUR

39 %

8.9.1999

Erasmus Forum — Erasmus University Rotterdam

Rotterdam, Nederland

Mare Forum 99 — A decisive dialogue on economic incentives for quality shipping — Amsterdam 21-22 June 1999

30 000 EUR

12 %

29.6.1999

Erasmus Forum — Erasmus University Rotterdam
Rotterdam, Nederland
1st global ship scrapping summit — Amsterdam 23 June 1999
10 000 EUR
9 %
29.6.1999

Eurocontrol
Brussel/Bruxelles, België/Belgique
Validating air traffic flow management (ATFM) priority options
100 000 EUR
48 %
3.12.1999

European Chemical Industry Council (CEFIC)
Bruxelles/Brussel, Belgique/België
Workshop on safety and quality assessment for the transport of chemicals by rail in Europe
6 249 EUR
10 %
29.12.1999

European Community Shipowners Associations (ECSA)
Brussel/Bruxelles, België/Belgique
Study on registration conditions in Member States' ship registers
54 745 EUR
50 %
1.12.1999

European New Car Assessment Programme (EuroNCAP)
Bruxelles/Brussel, Belgique/België
A training course for EuroNCAP inspectors
52 431 EUR
50 %
21.6.1999

European New Car Assessment Programme (EuroNCAP)
Brussel/Bruxelles, België/Belgique
Phase 7 a EuroNCAP — Safety rating of super mini cars and city cars
401 127 EUR
30 %
21.6.1999

European New Car Assessment Programme (EuroNCAP)
Bruxelles/Brussel, Belgique/België
Phase 7 b EuroNCAP — Safety rating of super mini cars and city cars
397 449 EUR
42 %
5.11.1999

European Transport Safety Council (ETSC)
Brussel/Bruxelles, België/Belgique
Programme of activity to identify and promote effective transport safety measures in the European Union
473 890 EUR
50 %
20.9.1999

Freie Hansestadt Hamburg — Umweltbehörde
Hamburg, Deutschland
Instruments for environmentally acceptable sea transportation — International congress on the dissemination of information and best practice
26 400 EUR
16 %
19.11.1999

Fundación de los ferrocarriles españoles (FFE) — Direccion de estudios y programas
Madrid, España
Bilingual edition of a book on private-public partnership risks management for big transport projects
19 471 EUR
49 %
29.12.1999

Gemeinsame Kommission für historische Wasserfahrzeuge (GSHW)
Hamburg, Deutschland
Quality shipping and operation of traditional ships in European waters — Development of a common European approach and code of best practice
27 350 EUR
50 %
17.12.1999

George Washington University
Washington, United States of America
Global summit on international aviation infrastructure — Institutional challenges: open skies and infrastructure problems/environmental issues — Washington 1st November 1999
24 520 EUR
50 %
15.11.1999

Guild of European Travel Agents (GEBTA)
Bruxelles/Brussel, Belgique/België
Cost of air products distribution study
69 200 EUR
40 %
9.12.1999

Instituto nacional de estatística (INE)
Lisboa, Portugal
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Portugal
21 200 EUR
3 %
30.9.1999

Instituto nacional de estatística (INE)
Lisboa, Portugal
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Portugal
10 000 EUR
24 %
25.10.1999

<p>International Cargo Handling Co-ordination Association (ICHCA) London, United Kingdom <i>Translation and publication of the manual of safe packing and securing of cargo in cargo transport units</i> 5 812 EUR 50 % 5.11.1999</p>	<p>Joint Aviation Authorities (JAA) Hoofddorp, Nederland <i>Programme for safety assessment of foreign aircraft (SAFA)</i> 206 450 EUR 50 % 29.12.1999</p>
<p>International Maritime Law Institute (IMLI) Msida, Malta <i>Sponsorship for post-graduate training and research in international law for students from developing countries</i> 71 036 EUR 15 % 5.11.1999</p>	<p>Koninklijke Nederlandse Toeristenbond (ANWB) s'-Gravenhage, Nederland <i>Model guideline for a directional signing system</i> 256 675 EUR 50 % 20.12.1999</p>
<p>International Maritime Organisation (IMO) London, United Kingdom <i>Research to establish the nature and extent of unlawful practices associated with certificates of competency</i> 25 000 EUR 45 % 29.12.1999</p>	<p>Kraftfahrt-Bundesamt Flensburg, Deutschland <i>Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Germany</i> 55 800 EUR 42 % 8.11.1999</p>
<p>International Motor Vehicle Inspection Committee (CITA) Brussel/Bruxelles, België/Belgique <i>Electronically controlled systems on vehicles</i> 300 000 EUR 50 % 31.8.1999</p>	<p>Kuratorium für Schutz und Sicherheit Wien, Österreich <i>Analysis of driver rehabilitation programmes</i> 190 725 EUR 50 % 21.12.1999</p>
<p>International Motor Vehicle Inspection Committee (CITA) Bruxelles/Brussel, Belgique/België <i>Improvements to emission testing at periodic and other inspections</i> 50 000 EUR 50 % 31.8.1999</p>	<p>Ministère de l'équipement, des transports et du logement Paris, France <i>Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in France</i> 30 000 EUR 50 % 7.9.1999</p>
<p>International Motor Vehicle Inspection Committee (CITA) Brussel/Bruxelles, België/Belgique <i>Second programme of studies on emission testing at periodic and other inspections</i> 309 000 EUR 50 % 29.12.1999</p>	<p>Ministère de l'équipement, des transports et du logement Paris, France <i>Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in France</i> 93 000 EUR 43 % 1.12.1999</p>
<p>Istituto nazionale di statistica (ISTAT) Roma, Italia <i>Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Italy</i> 54 200 EUR 45 % 1.12.1999</p>	<p>Ministère des affaires économiques — Institut national de statistique Bruxelles/Brussel, Belgique/België <i>Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Belgium</i> 33 000 EUR 32 % 3.12.1999</p>
<p>Istituto nazionale di statistica (ISTAT) Roma, Italia <i>Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Italy</i> 84 735 EUR 20 % 29.12.1999</p>	<p>Ministerie van Verkeer en Waterstaat — Directie Luchtvaart-inspectie Hoofddorp, Nederland <i>Global navigation satellite system (GNSS) approach procedure design forum</i> 15 348 EUR 41 % 3.6.1999</p>

Ministerie van Verkeer en Waterstaat — Projectorganisatie Hogesnelheidslijn-Zuid
 Utrecht, Nederland
Information centre for Hogesnelheidslijn (HSL)/Transeuropean transport network (TEN-T)
 100 000 EUR
 29 %
 5.11.1999

National Statistical Service of Greece (NSSG) — Methodology and Programme Directorate
 Athina, Ellas
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Greece
 41 000 EUR
 49 %
 6.9.1999

National Statistical Service of Greece (NSSG) — Methodology and Programme Directorate
 Athina, Ellas
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Greece
 18 500 EUR
 25 %
 30.9.1999

Oresundskonsortiet
 København, Danmark
European information activities in the field of the new Transeuropean link between Denmark and Sweden
 100 000 EUR
 19 %
 25.10.1999

Österreichisches Statistisches Zentralamt (ÖSTAT)
 Wien, Österreich
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Austria
 18 400 EUR
 1 %
 20.12.1999

Puertos del Estado
 Madrid, España
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Spain
 14 491 EUR
 50 %
 30.9.1999

Royal Institution of naval architects (RINA)
 London, United Kingdom
International collaborative formal safety assessment study into the safety of dry bulk shipping (FSA of bulk carriers)
 500 000 EUR
 48 %
 21.12.1999

Statistics Denmark
 København, Danmark
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Denmark
 15 600 EUR
 4 %
 30.9.1999

Statistics Denmark
 København, Danmark
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Denmark
 64 000 EUR
 50 %
 19.11.1999

Statistics Finland
 Helsinki, Suomi
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Finland
 16 300 EUR
 36 %
 2.9.1999

Statistisches Bundesamt
 Wiesbaden, Deutschland
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Germany
 75 000 EUR
 32 %
 30.9.1999

Swedish Institute for Transport and Communication Analysis (SIKA)
 Stockholm, Sverige
Implementation of Council Regulation (EC) 1172/98 on road transport statistics in Sweden
 16 700 EUR
 25 %
 29.12.1999

Swedish Institute for Transport and Communication Analysis (SIKA)
 Stockholm, Sverige
Implementation of Council Directive 95/64/EC on maritime transport statistics in Sweden
 16 000 EUR
 50 %
 3.9.1999

Swedish National Road Administration (SNRA)
 Borlänge, Sverige
Feasibility of a common approach for enforcing certain provisions of Council Regulation (EEC) 3820/85
 398 400 EUR
 50 %
 22.12.1999

The Amsterdam group (TAG)
 London, United Kingdom
The Bob campaign
 365 742 EUR
 50 %
 21.12.1999

TNO Automotive
 Delft, Nederland
Development of a test procedure for energy-absorbing front underrun protection systems for trucks
 120 000 EUR
 50 %
 21.6.1999

TÜV Kraftfahrt GmbH
Köln, Deutschland
*Symposium 2 and 3 December 1999 — World-wide harmonisation
of crash test programs*
10 000 EUR
11 %
23.8.1999

Union internationale des chemins de fer (UIC)
Paris, France
Revenues from marginal social cost pricing
132 000 EUR
50 %
7.12.1999

Union internationale des chemins de fer (UIC)
Paris, France
*Transeuropean network capacity analysis (as continuation of the
EU/UIC joint project database on the Transeuropean railway network)*
50 000 EUR
50 %
1.12.1999

US Department of Transportation — Federal Highway Administration (US DOT-FHWA)
Washington, United Kingdom
*3rd US/EU intermodal freight forum — New York 3-5 November
1999*
33 617 EUR
39 %
5.11.1999

Vakopleiding transport en logistiek
Alphen a/d Rijn, Nederland
Truck and coach driver training survey
78 855 EUR
50 %
5.11.1999

World Maritime University (WMU)
Malmö, Sverige
World Maritime University fellowship program
114 546 EUR
4 %
23.8.1999
